

Caracterizarea personajului Manjoloala din opera La hanul lui Manjoala scrisa de I. L. Caragiale-prima parte

Personaj principal, multidimensional, dinamic.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: portretul facut de alte personaje, autocaracterizarea;
- caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni; portret caracterologic.

Personaj secundar din perspectiva prezentei directe in povestire, dar personaj principal in lumina raporturilor cu personajul-narator, cocoana Marghioala "cum o numeste acesta" indeplineste rolul de Circe de factura rurala, dar cu nimic mai prejos, in privinta rezultatelor, decat celebrul ei arhetip.

Manjoloaia este stapana unui han din care, dupa moartea barbatului ei, a reusit sa faca o afacere in floritoare:, , ...acuma era hanul Majoloaiei - omul murise de vreo cinci ani... Zdravana femeie! ce a facut, ce a dres, de unde era cat p-aci sa le vanza hanul cand traia barbatu-sau, acuma s-a platit de datorii, a dres acaretul, a mai ridicat un grajd de piatra, si inca spun toti ca trebuie sa aiba si parale bune". Succesul rapid al femeii nu este explicabil pentru oamenii locului prin mijloace tocmai ortodoxe: "Unii o banuiesc ca o fi gasit vreo comoara... altii, ca umbla cu fermece". Intamplarea cu talharii care au vrut sa-i calce hanul vine sa intareasca aceste banuieli, dar ele sunt lasate in suspensie de personajul-narator care le evoca.

Cocoana Marghioala, , frumoasa, voinica si ochioasa", este o gazda primitoare, dar si o mana de fier, conducandu-si autoritar oamenii aflati in slujba ei la han: cotoaroana - cum o prezinta tanarul oaspete pe mana dreapta a Manjoloaiei -, celelalte slujnice, a caror prezenta o ghicim din promptitudinea cu care se indeplinesc ordinele date de stapana, si randasii. Pe langa aceste calitati, cocoana Marghioala este o gospodina desavarsita, o femeie de a carei curatenie tanarul nu conteneaste sa se minuneze. S-ar spune ca este in firea lucrurilor ca un tanar inca bucurandu-se de statutul de celibatar si "mai mult obraznic decat curatel" sa nu ramana pasiv la aceste fermece naturale. Dar acumularea unor gesturi si fapte ale acestei frumuseti locale ne face sa banuim ca la fermecele pomenite se adauga si altele.

Mai intai sa observam ca nu exista niciun indiciu pe baza caruia sa concluzionam ca femeia este frumoasa si in ochii altor personaje. Ne intrebam atunci daca nu cumva ea este vazuta asa numai de tanarul nostru. Oricum, ar fi vorba de o frumusetate cam coapta, din moment ce junele plecat la insuratoare spune chiar in primele randuri ale povestirii: "...trecusem pe la hanul lui Manjoala de atatea ori, inca de copil, pe cand traia raposatul taica-meu, ca pe acolo n-era drumul la targ" [s.n.].